

Verassing – 'n Opsie vir die Christen?

Daar is tans baie Christene wat dink dat verassing en begrafnis maar dieselfde is, dat jy maar ewe goed een van die twee kan kies. Dit is egter 'n vraag wat elke mens vir homself moet uitmaak: Mag ek in my testament sê dat ek veras wil word of mag ek my geliefde laat veras?

Redes waarom mense hulleself laat veras

Die Christendom het nie 'n tradisie van verassing nie. Tog is daar baie Christene wat dit doen.

Hulle redes verskil. Hier is 'n paar gewilde redes:

- Baie voel dat hulle liggame so ingee as gevolg van siektes, soos byvoorbeeld kanker, dat hulle die lelike letsels daarvan op hulle liggame wil wegbrand.
- Baie het gehoor die Bybel sê daar is wurms wat jou vreet, en ons weet self hoe die liggaam in die grond ontbind, en dit is afskuwelik om daaraan te dink.
- Baie doen dit uit finansiële oorwegings omdat verassing goedkoper sou wees.
- Baie doen dit ondeurdag en het nog nooit gedink of dit reg of verkeerd is nie.
- Baie naasbestaandes hou van die idee om die mense se as op 'n plek te gaan strooi wat vir die een wat gesterf het van belang was.
- Baie mense dink dit sou aandui wat hulle as die lewe beskou naamlik: “Stof is jy en tot stof sal jy terugkeer” (Genesis 3:19).
- Baie dink begraaftplase het te gevaarlik geword, en dat dit veiliger is om by 'n kerkter-rein of monument (soos bv. Die Voortrekkermonument), 'n gedenkmuur te hê, waar jy in stilte aan jou dooie geliefde kan hulde bring, wanneer jy na hulle verlang.

Geskiedenis

By baie ou heidense volke kom die gebruik van lykverbranding voor:

- Die ou Germane het geglo dat demone nie na 'n verbrande mens se huis sou terugkeer nie.
- In die Ooste word lykverbranding gesien as 'n deurgang na 'n ander staat van lewe. Vuur, lug en grond word beskou as die basiese elemente van die lewe waarnatoe teruggekeer word.
- In die Romeinse ryk kon slegs die ryk Romeine hulleself laat verbrand omdat die koste daaraan verbonde hoog was. Selfmoordenaars en babas is nie verbrand nie, aangesien dit die gode ongunstig sou stem.
- By die Grieke, veral volgens die leer van Plato, 'n geleerde filosoof, is die liggaam as iets minderwaardig beskou. Die liggaam is gesien as 'n tronk van die siel, die liggaam kan maar heeltemal verbrand word, aangesien die eintlike doel van die mens die sogenaamde onsterflike siel is.
- In die Middeleeue het die Rooms Katolieke Kerk verbranding gereserveer vir die verbranding van hekse, kettters en sekere protestante wat hulle as afvalliges beskou het.
- Na die Franse rewolusie kom dit algemeen voor.

Nie net die Christene nie, maar elke mens op aarde moet kennis neem van wat God self hieroor sê. Die Bybel is die Woord van God. Geen mens mag namens God praat nie. Hy praat vir Homself.

Dit kom geen mens toe om oor die saak van lykverbranding self te besluit of dit reg of verkeerd is nie. God gee die uitspraak. Elke mens moet voor God se Woord buig. Wie gehoorsaam is, sal God se seëning ontvang, wie ongehoorsaam is, sy wraak.

Wat sê God in sy Woord?

God stel Homself bekend, Hy openbaar Homself as Liefde en ook as 'n verterende vuur. Waar God se liefde afgewys word, tree God in woede en wraak op. Hy laat sy wraak deur sy gesante, sy dienaars bedien. Wraak en vergelding kom alleen God toe. Alhoewel God baie geduldig is met sondaars, vergeld Hy hulle hul sonde as hulle onbekeerd bly.

“Aan My kom die wraak toe, Ek sal vergeld, spreek die Here.”

(Romeine 12:19)

“My kom die wraak toe en die vergelding, op die tyd as hulle voet wankel...”

(Deuteronomium 32:35)

“En as God, al wil Hy sy toorn bewys en sy mag bekend maak, tog met groot lankmoedigheid die voorwerpe van toorn wat vir die verderf toeberei is, verdra...”

(Romeine 9:22)

In samevatting:

- Die wraak op die sonde kom die Here alleen toe.
- Hy bedien sy woede deur vuur. Ook aan mense se liggame.
- Daarvoor gebruik die Heilige Skrif die beeld van vuur.

Brandoffers

Vuur en brand as teken in die Skrif van die bediening van God se wraak: *“Ons het 'n altaar waarvan die wat die tabernakel bedien, geen reg het om van te eet nie; want die diere waarvan die bloed vir die sonde deur die hoëpriester in die heiligdom ingedra word – hulle liggame word buitekant die laer verbrand.”* (Hebreeërs 13:10-11).

In die Ou Testament is die offerdiere wat vir die sonde geoffer is, in afwagting van die koms van die mens, buite verbrand as teken van God se kwaadheid oor die sonde van die mens. By die brandoffer, waar die kerk van die Ou Testament diere moes verbrand vir hulle sonde en skuld voor God, moes die diere se karkasse heeltemal verbrand word. Die altaarvuur moes deeglik brand sodat daar niks mag oorbly nie.

Sodom en Gomorra

Waar vandag die Dooie See is in die moderne Israel, is waar die twee stede Sodom en Gomorra was. God se toorn oor die sonde van die twee stede was so groot dat God vuur en swael uit die hemel laat reën het, sodat daar vandag nog niks daar kan groei nie: *“Verder het die HERE gesê: Die geroep van Sodom en Gomorra is waarlik groot, en hulle sonde waarlik baie swaar ... En die HERE het swael en vuur oor Sodom en Gomorra laat reën van die HERE uit die hemel.”* (Genesis 19:20 en 24).

Hel

Die woord *“hel”* het ook te doen met vuur en verbranding. Dit kom van die Hebreeuse woord *“Gehanna”* (*“Hades”* in Grieks), waar die brandende, smeulende stinkende ashoop buite Jerusalem mee beskryf is. Daar is die vullis, maar ook die karkasse van diere en die lyke van moordenaars verbrand. Dit is 'n vuur wat gedurig brandend was. Die beeld is gebruik om God se woede aan te dui waar Hy iemand in die hel met sy haat brand vanweë die sonde: *“En die dood en die doderyk is*

in die poel van vuur gewerp. Dit is die tweede dood. En as dit bevind is dat iemand nie opgeskryf was in die boek van die lewe nie, is hy in die poel van vuur gewerp.” (Openbaring 20:14-15).

Korag, Datan en Abiram

Die Here was so kwaad vir die drie manne wat saam met die 250 ander mans die Ou Testamentiese kerk Israel verlei het om onheilig voor God op te tree, dat die Here hulle deur die aarde laat insluk het en die 250 met vuur doodgemaak het: *“Toe het 'n vuur van die HERE uitgegaan en die tweehonderd en vyftig man verteer wat die reukwerk gebring het.”* (Numeri 16:35).

Hoerery en bloedskande

Die Here het sy priesters in die Ou Testament beveel om heilig te lewe, hulle en hulle hele huis. Die priesters moes heilig lewe omdat hulle die offers bedien wat na Jesus Christus se koms heenwys. So moes 'n dogter van 'n priester wat seks buite die huwelik het, lewendig verbrand word: *“Daarom moet hy hom heilig hou, omdat hy die spys van jou God offer. Hy moet heilig wees, want heilig is Ek, die HERE wat julle heilig. En as die dogter van 'n priester haar onheilig om te hoereer, onheilig sy haar vader; met vuur moet sy verbrand word.”* (Levitikus 21:8-9).

Die Here het selfs beveel dat bloedskande met 'n vuurdood uitgeroei moet word: *“En as 'n man 'n vrou en haar moeder neem, is dit 'n skandelijke daad; hulle moet hom en die twee met vuur verbrand; daar mag geen bloedskande onder julle wees nie.”* (Levitikus 20:12).

Die banvloek

In die Ou Testament het die Here beveel dat die kerk, Israel, wanneer hulle die nuwe beloofde land binnegaan, die heidene se eiendom aan die Here moet offer deur dit met vuur te verbrand. Dit is die banvloek genoem. Dit het twee betekenisse gehad:

- God het daardeur sy woede vir die heidene se afgodspraktyke gewys
- God het aan die kerk gewys dat Hy eers die land vir hulle skoonbrand sodat hulle nie verlei word om die heidene se praktyke oor te neem nie: *“En hy wat met die bangoed aangewys is, moet met vuur verbrand word, hy met alles wat aan hom behoort, omdat hy die verbond van die HERE oortree en 'n skanddaad in Israel begaan het.”* (Josua 7:15).

Afgodsdienaars

Die Israelitiese koning Jerobeam het die kerk, Israel, so laat sondig teen die Here dat 'n profeet teen die altaar uitgeroep het dat daar mensebene, as straf van God, op die altaar verbrand sal word. Dit het die regverdigste koning Josia dan ook etlike jare later gedoen:

“Toe kom daar 'n man van God ... en hy het uitgeroep teen die altaar deur die woord van die HERE en gesê: ‘Altaar, altaar, so spreek die HERE: Kyk 'n seun sal gebore word vir die huis van Dawid met die naam Josia, en hy sal op jou slag die priesters van die hoogtes wat op jou offerrook laat opgaan, en op jou sal mense bene verbrand word.’”

(1 Konings 13:1-2)

“En toe Josia hom omdraai, sien hy die grafte wat daar op die berge was; en hy het die bene uit die grafte laat haal en op die altaar verbrand en dit verontreinig, volgens die woord van die HERE wat verkondig is deur die man van God wat hierdie woorde uitgeroep het.”

(2 Konings 23:16)

Die aarde brand

God maak ook bekend dat Hy die hele aarde met vuur sal verbrand. Dit is waar Hy letterlik die hele aarde met sy wraak sal tref en slegs die wat in Jesus Christus glo, sal hierdie verbranding vryspring. Dit sal in verskillende grade plaasvind, die Skrif praat van die engele wat op trompette

blaas, maar uiteindelik sal die Here die oorwinning oor die onbekeerde sondaars laat blyk deur sy vuur waarmee hy die aarde verbrand:

“En die eerste engel het geblaas, en daar het hael en vuur gekom met bloed gemeng, en dit is op die aarde gegooi. En 'n derde van die bome het verbrand, en al die groen gras het verbrand.”

(Openbaring 8:7)

Beendere tot kalk verbrand

In die profeet Amos lees ons 'n merkwaardige optrede van die Here. Daar is God kwaad vir twee heidense konings. Die een het die ander een se bene tot kalk verbrand. Die Here is woedend daarvoor omdat dit geen mens toekom om die wraak van God met vuur aan die menslike liggaam te bedien nie: *“So sê die HERE: Oor drie oortredings van Moab, ja oor vier, sal Ek dit nie afwend nie; omdat hy die beendere van die koning van Edom tot kalk verbrand het. Daarom sal ek 'n vuur slinger in Moab, en dit sal die paleise van Kerijot verteer.”* (Amos 2:1-2).

Vuur van die Heilige Gees

Die vuur is ook 'n beeld van die werking van die Heilige Gees, maar dan as beeld vir suiwering, verligting en ywer. Jesus Christus stort die Heilige Gees uit op die Nuwe Testamentiese kerk. Tonge soos van vuur verdeel en gaan sit bo-op die koppe van die aanwesiges. Daar gebeur dan ook 'n taalwonder waar die groot daade van God verkondig word. Hier beskadig die vuur nie die menslike liggaam nie, maar toon dit die reinigende werk van die Heilige Gees wat ook die verligting, die kennis aan die kerk gee, en ook die kerk gehoorsame ywer in God se diens gee (sien Handeling 2:3).

Verassing – 'n opsie vir die Christen?

En nou die vraag van die opskrif van hierdie artikel. As mens alles in ag neem wat gesê is oor die Bybelse betekenis van lykverbranding, is verassing dan nog 'n aanvaarbare Christelik opsie? Mag ons dit doen wat God vir Homself toegeëien het – naamlik om die straf op die sonde te voltooi deur verterende vuur? God gee ons sy Heilige Gees. 'n Vuur wat in ons brand en ons tot lewende lidmate van Christus maak. God het die verterende vuur van ons, sy kinders afgewend. Hoe kan ons dan juis daardie vuur wil gebruik vir ons eie of ons geliefde se liggaam?

Wikus Buys

© 2015

www.christelikemedia.org